

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino Comiti. 287.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Βολή, τῆς πρόπων καὶ τῆς βίαν δεικνυσί το ἀξίφορον. πᾶσαι ἰδὲ γὰρ ἐπαρθένεον, ἔπασαι δὲ ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν ἐπεμέλοντο, ἀλλὰ ταύτη μόνη ἀρκείσθαι πορὸς τὴν ἐπισσοδον τῆς βασιλείας ἀήθησαν. ἔδειξε δὲ ἡ κρείσις ἡ ἀδέχαστος, ὅτι οὐδὲν παρθενίας ὀφελος, συμπαθείας Σπούσης. καὶ πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλείως πεποικιλμένη πεποικίλθαι χρὴ, φησὶ, τίς χρυσαυγίστι κροστοῖς τῆς ἀρετῆς πασῶν· εἰ γὰρ παρθευέει τις, καὶ ὅτι τέτραυ αὐχέι, τὸ μύζοος κατωρθώματος τῆς ταπεινώσεως ἀσχεῖ. ἔ γὰρ ὁ παρθευέων γέγραπται, ἀλλ' ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψώθησεται.

Ερμίνω κόμητι. σπζ.

Ἐχει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ, λαβούσα παρὰ τῆ θεοῦ τὰ χερίσματα, καὶ ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς ἀσθήσεσι βρύσσει τῆς χερσῶν τὴν ἀξίφροσιν. ὁ ἀνοῦν πορὰ τῆ καλῶς καὶ διδάσκει τοῖς ἔρροις, τὰ πέντε ἐδιπλασίασε τάλαντα, καὶ πέντε ἀρχεῖν κελεύεται πόλεων, μοῦν θεοῦ καὶ σκηνῶν, ἔ σκηνῶν μόνον. ὁ μὲν γὰρ μᾶς, ὁ δὲ καὶ πολλῶν πορὸς κρήσεται, ἀγαλόγως τῆς οἰκείας ἐχαστος ἐργασίας.

Τῶ αὐτῶ. σση.

Τὸ πορῶν καὶ ἡμερον καὶ ἀειβολῆς καὶ σκέπης ὀπίλουρον πορὸς βατον. ὁ κα δέξιαν φήσεται θεῶ, ὁ θεῖος λέγει χρυσμῖς. τὸν δὲ πορὰ καὶ παμφάρον καὶ ἀχρῖον, ἐξ εὐανύμων βληθήσεται εἰσφονταῖς τοῖς δὲ πολιτείαις δηλῶν, κατὰλληλον ἑαυταῖς κληρῶν κατὰσαν. θαπέραν τοῖνυ φηγήσαντες, τῆς ἑτέρας ἀπορῖξ ἀποχάμεθα.

ἀπεχόμεθα.

Εὐλογία. σσθ.

Ἀνθρώπος καὶ ἀλήθειαν ὁ τῆ θεοῦ

virarum discrimen ostendit. Omnes enim virginitatem colebant: at non item omnes æquè reliquis virtutibus studebāt, verum ad regni ingressum hanc solam satis sibi esse existimabant. At verò integrum atque incorruptum iudiciū illud planum fecit, si cōmiseratio & humanitas absit, virginitatē nihil emolumētī afferre. Omnis enim, inquit ille, gloria filie Regis ab intus, *psal. 44.* circumdata varietate. Aureis, inquit, virtutum omnium fimbrijs variegatum esse oportet. Nam si quis virginitatem præstat, atque hoc nomine gloriatur, nimirum ille à maiore virtute, hoc est ab humilitate, aberrat. Neque enim scriptum est, qui virginitatem colit, sed, qui seipsum humiliat, exaltabitur.

Hermino Comiti. 287.

Natura omnia in se habet, ut quæ beneficia & dona à Deo acceperit, ac profluentem in omnibus suis sensibus bonarū rerum delectum. Quisquis igitur probis actionibus studet, atque operibus docet, quinque talenta conduplicavit, ac quinque civitatibus præesse iubetur, hoc est Dei mansionibus ac tabernaculis, non autem tabernaculis duntaxat. Ille enim vni, hic autem pluribus præficietur: quisque videlicet pro sui laboris atque operæ ratione.

Eidem. 288.

Manu factam ac lenem, atque opem nobis ad amictum & integumentum afferentem, ouem à dextris Dei collocandam esse diuinum oraculum ait: asperum contra, & voracissimum atque agrestem hœdum ad sinistram abijciendum. Quibus verbis eadem vitæ significatur, quæ congruentem vtraque sibi, statum nanciscuntur. Ac proinde alterum odio habeamus ac detestemur: alteri mordicus hæreamus,

Eulogio. 289.

Dei verbum, ut verè humanitatem in-